

## Tudományos életrajz

**Dr. Palkovits Miklós** 1933-ban született Budapesten. 1952-ben érettségizett Budapesten a kőbányai Szent László Gimnáziumban. Orvosi diplomáját a Budapesti (a későbbi Semmelweis) Orvostudományi Egyetemen 1958-ban nyerte el. 1966-ban szerezte meg az *orvostudományok kandidátusa*, 1972-ben az *orvostudományok doktora* minősítést. 1990-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választották, 1995 óta az MTA rendes tagja. 1992-től tagja az Academia Europaea-nak.

Dr. Palkovits 1955 óta folytat tudományos kutatómunkát a Semmelweis Egyetem Anatómiai, Szövet- és Fejlődéstani Intézetében, ahol 1980-ban nevezték ki egyetemi tanárnak, 2003 óta professzor emeritus. 1988-tól 1995-ig a Semmelweis Egyetem *Neuromorfológiai Laboratóriumát*, majd az MTA-Semmelweis Egyetem közös *Neuromorfológiai Kutatócsoportját* vezette, ahol jelenleg kutató professzor. 1980-tól évente 6 hónapot az Egyesült Államok-béli National Institute of Mental Health-ben (Bethesda) dolgozik, ahol jelenleg tudományos tanácsadó.

Igazgatója az **általa alapított Humán Agyminta Bank, Budapest**-nek, mely tagja a BrainNet II, Euro-6 konzorciumnak.

Vendégprofesszorként Utrecht-ben (Hollandia, 1969-70, 1974), San Diegoban (Salk Institute, USA, 1977), Caracasban (Orvosi Egyetem, Venezuela, 1978), Milánóban (Mario Negri Institute, Olaszország, 1982), a kaliforniai egyetemen (Irvine, USA, 1996) dolgozott. Munkacsoportja jelenleg 11 nemzetközi tudományos kollaborációban vesz részt német, holland, szlovák, francia és Egyesült Államok-béli egyetemekkel, illetve kutató intézetekkel.

Fő érdeklődési területe az idegtudományok, ezen belül is a neuroanatómia és a neuroendokrinológia. Az agy finom szerkezetének, idegpályáinak anatómiai és kémiai vizsgálata, hormonális működésének és alapvető élettani tevékenységének idegrendszeri szabályozása témakörökben végzett kutatásainak számos eredménye világszerte tankönyvi adattá vált. Munkatársaival **elsőként térképezett fel** számos neurotranszmittert, neurohormont, neuropeptidet és ezek receptorait a központi idegrendszerben, **megalapozva ezzel a neuroanatómia új ágát, a kémiai neuroanatómiát.**

Több kísérletes agyműtét bevezetése, agyi idegpályák topográfiai leírása és a **róla elnevezett agyi mikrodisszekciós (micropunch) technika** fűződik a nevéhez.

Palkovits akadémikus életművét 6 könyv, 80 könyvfejezet és 659 nemzetközi folyóiratban megjelent tudományos közlemény fémjelzi, közöttük számos a legrangosabbnak tartott folyóiratokban: **6 közleménye a Science-ben, 4 a Nature-ben,** 8 a Proceedings of the National Academy of Science-ben, 9 a Frontiers in Neuroendocrinology-ban jelent meg. **5 közleményét mint *citation classic* publikációt** tartják nyilván. Közleményeinek összidézettsége 29699, kumulatív impakt faktoruk 1627. Nemzetközi felmérés szerint 1990-ben a világ 120. legtöbbet idézett tudományos kutatója volt. Eddig 407 nemzetközi kongresszuson 640 előadással szerepelt, 136 egyetemen és kutatóhelyen 250 szemináriumot tartott.

**Tanítványai** közül 17-nek biztosított hosszabb tanulmányutat a világ vezető laboratóriumaiban. 44 munkatársa, tanítványa szerzett tudományok doktora, kandidátusa vagy Ph.D. fokozatot. Vezető tudományos, oktató és gyógyító tevékenységet folytató tanítványai, valamint munkatársai közül kilencen egyetemi tanárok, hatan kutatóintézet vagy laboratórium vezetői, heten kórházigazgatók vagy osztályvezető főorvosok.

Palkovits akadémikus jelenleg 10 hazai és nemzetközi folyóirat szerkesztőségi tagja, és az alábbi, tudományos és tudáspolitikai **bizottságok** munkájában vesz részt: MTA Élettudományi Kuratórium tagja (2001-2008), Semmelweis Egyetem Külsőkapcsolati Bizottság elnöke (2001-), OTKA Élettudományi Kollégium Szaksúri tagja (2001-2007), Magyar IBRO Bizottság elnöke (1993-), MTA Klinikai Idegtudományi Bizottság tagja (2002-2005), European Science Foundation Advisory Board tagja (2000-), FENS Publikációs Bizottság tagja (2004-2008).

Rendszeres külföldi tartózkodásai mellett Palkovits akadémikus aktívan vesz részt a Semmelweis Egyetem oktató munkájában. Az egyetem **Idegtudományi Doktori Iskola alapítója** (1992), jelenleg a neuromorfológiai program vezetője. 1992-óta minden évben tart idegtudományi kurzust Ph.D. hallgatóknak, melynek látogatottsága mindig több tucat hallgató részvételét jelenti. Jelenleg 8 Ph.D. hallgató munkáját irányítja.

Dr. Palkovits Miklós 1991-ben nyerte el a *Széchenyi-díjat*, 1993-ban a legrangosabb német orvosi kutatói díjat, a *Rienecker Award and Gold Medal*-t. Elnyert további díjai: Akadémiai Díj (1976), Szent-Györgyi Albert Díj (1995), Semmelweis Emlékérem és Jutalomdíj (1997), Geoffrey Harris Memorial Lecture (1998), Hans Selye Memorial Lecture (1998), Hemingway-Szabó György Díj (2001), Magyar Köztársaság Tisztikeresztje (2003). **1978-ban és 1997-ben Nobel-díjra jelölték.**